

Τὸ Δελτίον δίδεται δωρεὰν πρὸς τοὺς συνδρομητὰς τῆς Ἑστίας ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς πληρωμῆς τῆς συνδρομῆς των. Ἀπὸ τοὺς μὴ τοιοῦτους τιμᾶται ἐτησίως: Ἐν Ἀθήναις φρ. 4, ἐν ταῖς ἐπαρχίαις φρ. 5, ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ φρ. 7. — Προηγούμενα φύλλα πωλοῦνται πρὸς λεπτά 10.

Αἰτήσεις πρὸς ἐγγραφήν συνδρομητῶν, μὴ συνοδευόμεναι ὑπὸ τοῦ τιμημάτος τῆς συνδρομῆς, εἰσὶν ἀπαράδεκτοι.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

1091. Ἐστία. Ἐκδίδεται κατὰ κυριακὴν. Ἔτος Γ'. Τόμος 5'. 2 Ἰουλίου 1878. Ἀριθ. 131 (79). Λεπ. 20 Ἀθήνησι, γραφεῖον τῆς Ἑστίας, ὁδὸς Σταδίου, ἀριθ. 6, 4ον, σ. 417-432. Περιεχόμενα: Πανομοίωτοπον τῆς ἀπογραφῆς τοῦ Καποδιστριαίου. — Χαρακτηρισμὸς τοῦ Καποδιστριαίου. — Ὁ δόμορφος. — Ὁ χρυσός. — Μονομαχία ἐν ἀεροστάτῳ. — Αἱ ἀρχαῖαι Ἀθήναι. — Ἀλήθειαι. — Σημειώσεις.

1092. Μελέται περὶ τῆς ὀπτικῆς τῶν ἀρχαίων, ὑπὸ Ἀνδρέου Ἀναγνωστάκη, Πρωτάνσως τοῦ ἐν Ἀθήναις Ἑθνικοῦ Πανεπιστημίου. Ἐν Ἀθήναις, ἐκ τοῦ τυπογραφείου Πέτρου Περρῆ, 1878, 8ον, σ. 28.

1093. Ἴω. Παπαδοκαμαντοπούλου. Τρυγόνες καὶ ἔχιδες. Ποιήσεις. Ἐν Ἀθήναις, ἐκ τοῦ τυπογρ. τῆς «Ἐφημ. τῶν Συζητήτ.», 1878, 12ον, σ. 4' καὶ 86, ἄρ. ν. 3.

1094. E. Egger. Ὁ χάρτης παρὰ τοῖς ἀρχαίοις καὶ νεωτέροις χρόνοις. Μετάφρασις ἐκ τοῦ γαλλικοῦ. Πρὸς ὄφελος τοῦ Πτωχοκομίου. Ἐν Ἐρμούπολει, 1878. Τύποις Πατριδῶν, 16ον, σ. 41.

1095. R. E. Pissin. Ἡ ἀρίστη μέθοδος τοῦ διὰ δαμαλλίδος ἐμβολιασμοῦ. Διαγώνισμα βραβευθὲν μὲν ὑπὸ τῆς Ρωσικῆς Ἀυτοκρατορικῆς κυβερνήσεως, μεταφρασθὲν δὲ ἐκ τοῦ γερμανικοῦ ὑπὸ Δημητρίου Θ. Παγκάφλου, διδάκτορος τῆς ἱατρικῆς, χειρουργικῆς καὶ μαιευτικῆς καὶ δημοσιεύμενα ὑπὸ τοῦ Ἰνστιτούτου τῶν Ἑσπεριῶν. Ἐν Ἀθήναις, τύποις Ἐθν. Τυπογραφείου, 1878, 8ον, σ. 217.

1096. Ὁ Σωτήρ. Ποίημα ἐπικόν, ὑπὸ Ν. Κοντοπούλου. Ἐν Ἀθήναις, ἐκ τοῦ τυπογραφείου Κ. Ἀντωνιάδου, 1878, 8ον, σ. 8' καὶ 58.

1097. Ἐφημερίς τῶν φιλοκαθῶν. Φιλολογική, ἐκκλησιαστική καὶ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως. Ἔτος Κ3'. (Περίοδος Β'). Ἀριθ. 6, ἐν Ἀθήναις 15 Ἰουνίου 1878. Περιεχόμενα: Περὶ Ζηνοβίας βασιλίσσης τῆς Ἀνατολῆς, ὑπὸ Δ. Π3'. (Συν. καὶ τέλος). — Γλωσσικαὶ παρατηρήσεις, ὑπὸ Κωνσταντίνου Σ. Κόντου. — Ἡ ἀνατροπὴ καὶ παιδεύσις παρὰ τοῖς Ῥωμαίοις. — Δημοσία ἔγγραφα. — Ἀγγελία. — Σπουδαία γνωστοποιήσις. — Παροράματα.

1098. Ἐθνηταί. Ἐφημερίς μετὰ εἰκονογραφῶν. Ἔτος Γ', ἀριθ. 12, Ἀθήναις, 15 Ἰουνίου 1878, 4ον, σ. 89-96. Περιεχόμενα: Ῥητορεία τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης. — Ἡ ἐν Παρίσιος Παγκόσμιος ἔκθεσις. — Ἡ ἐν τῇ ἀμαθείας βλάβη. — Νόβιλιχ. — Ἡ μόρφωσις τοῦ ἐν τοῖς παισὶν αἰθεθῆματος τοῦ καλοῦ, ὑπὸ Ε. Α. Κεχαγιά. — Τὸ βιολίον τῆς φύσεως. — Ποικίλα. — Αἰνιγματα. — Γρίφοι.

1099. Σαθθακταία ἐπιθεώρησις. Πολιτικὴ καὶ φιλολογικῆ. Τεύχος Α', ἀριθ. 28, 17 Ἰουνίου 1878. Περιεχόμενα: Ἀγγλορωσικοὶ ὄροι. — Οἱ Ἕλληνας κατὰ τὸν μεσαίωνα καὶ ἡ ἐπιρροὴ αὐτῶν ἐπὶ τοῦ πολιτισμοῦ τῆς Ἑυρώπης. — Ἀρχαῖοις τοῦ ἀνθρωπίνου γένους. — Περὶ καταργήσεως τῆς θανάτικῆς ποινῆς. — Τὸ μικρόφωνον. Μαξίμου τοῦ Μαργουνίου ἐπιστολαί. — Ἀνάλεκτα.

1100. Βίων. Σύγγραμμα περιοδικὸν ἐκδιδόμενον δις τοῦ μηνός. Ἔτος Α', φυλλάδιον ἦ, 15 Ἰουνίου 1878. Ἐν τῷ μνημό: Ἐτος Α', φυλλάδιον ἦ, 15 Ἰουνίου 1878. Ἐν Σμύρῃ, 8ον, σ. 113-128. Περιεχόμενα: Βυζαντινοβουλγαρικὸ πόλεμος. — Ἀνεκδοτοὶ ἐπιστολαὶ Ἀδαμαντοπούλου Κοραῖ (ἐκ τοῦ γαλλικοῦ). — Ἡ ἀσπίς τοῦ Ἀχιλλεύου. — Οἱ Ἀβιγγάνοι. — Συμβάντα ἐν τῇ Ἀφρικῇ. — Τὸ πρῶτον ἐν Βιέννῃ καρενοῦν. — Ὁρφέλιμο γνώσεις. — Ἡ ἐμπρημένη ὑπὸ Γ. Κ. Ὑπερίδου.

1101. Exposition Universelle de Paris en 1878. La Faune de la Grèce par Th. de Heldreich. Première partie. Animaux vertébrés. Athènes, Imprimerie de la Philocalie, 1878, 8°, p. 113.

1102. Encore deux mots sur l'extraction de la cataracte chez les anciens, par André Anagnostakis, Recteur de l'Université d'Athènes. Athènes. Typographie de Pierre Perri, 1878, in 8°, p. 12.

Ἡ ΕΘΝΟΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ.

(Notice explicative sur la carte ethnographique des pays helléniques, slaves, albanais et roumains, dessinée par M. Henri Kiepert. Berlin, 1878 (ὅπδ τοῦ καθηγητοῦ κ. Κ. Παπαρηγοπούλου).

Ἡ ἐθνολογία τῶν χωρῶν τῆς νοτιοανατολικῆς Ἑυρώπης ἐπινακογραφεῖτο ἕως τῆς χθὲς κατὰ τὴν λεγομένην ἐθνογραφικὴν μέθοδον. Ὄριζετο δηλαδὴ μετὰ μείζονος ἢ ἐλάσσονος ἀκριθείας ὁ πληθυσμὸς ἐκάστης φυλῆς, ὑπεδεικνύοντο δὲ ἐπὶ τοῦ πίνακος διὰ χρωμάτων καὶ γεωμετρικῶν σχημάτων τὰ ἐπ' αὐτῆς οἰκούμενα χωρία. Πρῶτον δοκίμιον ἐθνογραφικοῦ πίνακος τῆς εὐρωπαϊκῆς Τουρκίας ἐξέδωκε τὸ 1842 ὁ περιφανὴς Σάφρακι, ὃν ἐκ διαλειμάτων ἐμπίσαντο ὁ Ἀμί Βουέ, ὁ Λεζεάν καὶ ὁ Κίπερτ, ἄχρι οὗ τῷ 1877 καὶ 1878 ἀλλεπάλληλοι ἐθνομισοθήσαν οἱ πίνακες τοῦ Συμβέ, τοῦ Βιαγκώνη, τοῦ Στανφόρδ, τοῦ Τεπλόφ, τοῦ Σάξ καὶ νέα ἐκδόσις τοῦ Κίπερτ. Τὰ πανήματα ταῦτα δὲν ὀνοιάζουσι πρὸς ἄλληλα, προσέκλυσαν δὲ δοκιμῆτάς ἀμοιβαίως ἐπιρροίας. Μετὰ 35 ἐτῶν μελέτας ἡ ἐθνογραφία τῆς Τουρκίας δὲν ἠκριβώθη τοσούτον, ὥστε νὰ δώσῃ κίρος εἰς τὰς ἐργασίας τῆς στατιστικῆς. Τὸ ἐθνολογικὸν σύστημα ἀπαιτεῖ ἐν πρώτῳ ἀκριβῆ ἀπογραφὴν τῶν διαφόρων φυλῶν, ἧτις ἐν Τουρκίᾳ εἶναι ἀδύνατος. Ὁ νεώτερος τῆς Βουλγαρίας ἱστοριογράφος Γίρσεκ ἀπεφάνετο, ὅτι οἱ Βούλγαροι ταλαντεύονται μετὰ 2 καὶ 7 ἑκατομμυρίων! Κατὰ τὸν Βενελίν (1838) συμπροσύντα οἱ Βούλγαροι εἶς 2,545,000· κατὰ τὸν Βουέ (1847) εἰς 4,500,000· κατὰ τὸν Σάφρακι (1842) εἰς 3,587,000· κατὰ τοὺς Τούρκους (1844) εἰς 4,000,000· κατὰ τὸν Γιάξίτς (1874) εἰς 2,000,000 μόνον· κατὰ τὸν Βογορόφ (1851) εἰς 5,500,000· κατὰ τὸν Γρουγέφ, Βραδάσκαν, Κάνιτς εἰς 5,000,000· κατὰ τὸν Βουδύλοβιτς εἰς 5,123,952· κατὰ τινὰς δὲ Βουλγαρικὰς ἐκθέσεις εἰς 6,620,000 καὶ δὴ καὶ εἰς 7,000,000. Καὶ ἀκριθεὶς δὲ ἀνῆσαν αἱ πολιτικαὶ ἀπογραφαί, ἀνυπέρβλητα προσκόμματα θὰ παρενέβαλλον ἔτερα περίπτωσις, ὅτι οἱ Ἀνατολίται λαλοῦσι πάσας σχεδὸν τὰς γλώσσας καὶ τὰς διαλέκτους τῶν ἐκεῖ διαφόρων φυλῶν. Ἐν τῇ νοτίῳ Θράκῃ καὶ Μακεδονίᾳ λ. χ. πάσαι τῆς κοινωνίας αἱ τάξεις λαλοῦσιν ἑλληνιστὶ ἅμα καὶ βουλγαριστὶ. Βάσις λοιπὸν τῆς ἀπογραφῆς δὲν δύναται νὰ ληθῇ ἡ τῶν γλωσσῶν διαφορά.

Ἰπάρχουσι καὶ ἄλλα τεκμήρια πρὸς ἀνέυρεσιν τῆς ἀληθείας ἐπὶ τῶν διγλώσσων λαῶν. Οἱ κάτοικοι τῆς βορείου Θράκης καὶ Μακεδονίας ἔχουσι ἀναμφισβήτητον ἠθικὴν καὶ φυσικὴν ὑπεροχὴν ἐπὶ τῶν οἰκούντων ἐν τῇ κοιλάδι τοῦ Δουνάβεως. Τούτων καὶ ὁ πρίγκηψ Γορτακόωφ ἐμπνεύσειεν ὡς τῶν εὐφωτερώτων καὶ δραστηριωτέρων τοῦ βουλγαρικοῦ ἔθνους. Ἐχουσι δὲ τὴν φυσιογνωμίαν αἱ τὴν ζωηρότητα τοῦ ἑλληνικοῦ πνεύματος, καὶ ὅσον αἱ ἐν Θράκῃ καὶ Μακεδονίᾳ βουλγαρικαὶ ἀποικίαι ἀντὶ τοῦ ἐπιβαλεῖν ἐαυτὰς ἐπὶ τὸν ἐνταῦθα ἑλληνισμόν, ἐπάθον τὴν ἀντιστροφὴν ἐπίδρασιν οὕτω δὴ προέκυψεν λαός, ὅστις, δὲν ἐξῆλλητισθῆν μὲν παντάπασιν, διαφέρει δὲ τὸν πρὸς βορρᾶν τοῦ Αἴμου ἐκλαβισθέντων Βουλγάρων. Ἐπὶ πολλοῦς αἰώνας οὐδαμῶς ἐπένοσε νὰ χωρισθῇ ἀπὸ τῆς ἑλληνικῆς φυλῆς ἐλαυχάτο μάλιστα, ὅτι ἔφερε τὸ ὄνομα τοῦ Ἑλληνος καὶ ἐλάλει μόνον τὴν ἑλληνικὴν. Μόλις πρὸ 40 ἐτῶν ἐμνήσθη τῆς καταγωγῆς του, ἐπὶ τῇ ἐπιπέδῳ νὰ ὑπεβλήῃ ἐαυτὸν τῆς ὀθωμανικῆς κυριαρχίας καὶ ἐνεβῆ τοῖς παλαιῶς ἀδελφοῖς, τοῖς ἐν τῇ κοιλάδι τοῦ Δουνάβεως. Ἡ περίπτωσις αὕτη καὶ τὰ φυσικὰ ὄρια τῆς Βουλγαρίας, τῆς Θράκης καὶ τῆς Μα-